

foreslaas til krigsblinde, falder herefter bort.

Da tidligere værnepligtige Officerer og disses Enker ikke skønnes at kunne falde ind under Bestemmelserne i Lov Nr. 351 af 7. August 1922, har man ment det nødvendigt at tillægge disse en procentvis forhøjet Forsørgelse efter denne Lovs Regler. Hertil sigter Ændringsforslagene under Nr. 4 og Nr. 41.

Vedrørende Spørgsmaalet om *Invalidere-
rentens Kapitalisering* er Udvalget af den Opfattelse, at denne særlig vil kunne finde Sted overfor de saakaldte traumatiske Neuroser. Men ogsaa i *Tilfælde af glatte Skader under 25 pCt.* vil det formentlig være baade i Invalidens, Samfundets og Statens Interesse at aabne Adgang til en saadan Kapitalisering, naar Omstændighederne i det enkelte Tilfælde maatte tale derfor. Dertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 7.

I Spørgsmaalet om Fradragsreglerne i Tilfælde af Ansættelse i pensionsberettigende Stillinger under Stat eller Kommune (§§ 10 og 30) mener Udvalget at maatte foretrække faste Regler for Skønnet i de enkelte Tilfælde. Dette Princip er gennemført baade i den for Tiden i de sønderjydske Landsdele gældende tyske Lovgivning og i den danske Lov om militære Invaliders Forsørgelse Nr. 659 af 22. December 1919. Den i sidstnævnte Lovs § 11 foreslaede Regel finder man imidlertid lidet anvendelig og stiller derfor Ændringsforslaget under Nr. 12, der svarer til de nugældende Regler. Da der ikke findes Enker, der er ansat i pensionsberettigende Stilling, foreslaas, at § 30 udgaar.

Angaaende Ydelsen af Dagpenge under Indlæggelsen paa Helbredelsesanstalt (§ 18) foreslaar man, at der ved Fastsættelsen af disse særlig tages Hensyn til, om den paa-gældende Invalid har maattet opgive lønnet Arbejde eller selvstændigt Erhverv. Endvidere fastslaas, at Dagpengene træder i Stedet for Forsørgelsens Grundbeløb *med Dyrtdstillæg.* Hertil sigter Ændringsforslagene under Nr. 16 og 17.

Lovforslaget gør — i Overensstemmelse med den danske Militærinvalidelovgivning

— al Efterladteforsørgelse afhængig af Trang. Da denne imidlertid ifølge hidtil gældende Regler med Undtagelse af Forældreforsørgelsen har været en *Ret*, hvilende paa faste Satser, og da man i øvrigt finder, at faste Satser bør foretrækkes for Skøn, stiller Udvalget Ændringsforslag i Overensstemmelse hermed under Nr. 20, 24 og 25.

Vedrørende Forældreforsørgelsen har Udvalget dog ment, at man ikke kunde indrømme nogen ubetinget Ret til en saadan, saa meget mere som denne hidtil har været betinget af Trang. Der har indenfor Udvalget været Forslag fremme om at gøre Retten til Forældreforsørgelse afhængig af det Omfang, i hvilket den af-døde faktisk havde bidraget til de paa-gældendes Forsørgelse; men man har ment, at denne Forudsætning *er* indeholdt i § 23 e. (naar de ved Sønnens Død har lidt et *væsentligt* og *varigt* økonomisk Tab). Ud fra dette Synspunkt foreslaar Udvalget, at Ordene „saa længe der er Trang til Stede, og“ i § 23 e. udgaar — jfr. Ændringsforslag Nr. 23 —, idet yderligere henvises til Ændringsforslag under Nr. 32. Ændringsforslag under Nr. 26 følger af Ændringsforslag under Nr. 23.

Hvad Spørgsmaalet om Invalidenævnets og Invalideraadets Sammensætning angaar, er Udvalget af den Opfattelse, at denne ikke kan siges at være heldig. Invalidenævnet bestaar nu af 3 Jurister og 1 Repræsentant for Invaliderne, Invalideraadet af 2 Jurister, 1 Læge og 1 Repræsentant for Invaliderne.

Det foreslaas nu, at Invalidenævnets Medlemsantal nedsættes til 3, af hvilke det ene skal være en Repræsentant for Invaliderne. Derved undgaas bl. a., at Formandens Stemme bliver afgørende. For imidlertid at tage det videst mulige Hensyn til Nævnets nuværende Medlemmer foreslaas, at den her omhandlede Reduktion først skal finde Sted ved Vakance i et af de nuværende juridiske Medlemmers Stilling. Med Henblik herpaa stilles Ændringsforslagene under Nr. 33, 34 og 43.

Hvad Invalideraadets nuværende Sam-